

Úplné osvobození

¹ Jaksi jsem nevěděl, o čem bych dnes ráno mluvil. Seděl jsem tam vzadu s bratrem Eganem a slyšel jsem... Bratr Neville, něco říkal a hleděl směrem ke mně. A já řekl bratru Eganovi: „Snad mne volá?“

A on řekl: „Určitě.“

² Tak tedy, dnes ráno jsem zde a chci něco říci. Uvažoval jsem, když jsem byl... ten ventilátor zde, kde oni... pohlcuje hlas, když mluvím, mám dojem, že pohlcuje hlas. Připadá mi to tak, že ventilátor odnáší někam hlas.

Slyšel jsem... svědectví, když jsem se modlil po telefonu za jistou ženu. A ten dotyčný zapomněl uvést směrovací číslo města, odkud volal, od manželky Dr. Morrisona. Řeknu vám tedy, jak jsem to provedl, kvůli vašim a svým modlitbám. Položil jsem ruce na telefon a ukázal na číslo, kde to bylo, a požádal jsem Duchu svatého, aby přišel k této ženě. A myslím si, že vyslyšel stejně tak, jako kdyby... Vidíte? A odložil jsem sluchátko. A je možné, že Pán si to právě tak přál. Vidíte? Je možné, že tak to bylo lépe.

³ A potom jsem uslyšel svědectví, když jsem tam byl, jak kdosi řekl, že sestra Rooková měla... tuším, že bratr Neville, řekl, že se nervově zhroutila. Chopme se Boha v této věci, pamatujícíce na tuto jednu věc: Bůh zná ty své. On o nich všechno ví.

⁴ Slyšíte dobře tam vzadu? Pokud ne, je zde několik volných míst. Můžete si přesednout, pokud chcete. A, hele, je toto *ten* hlavní mikrofon? (Jistý bratr říká: „Ne, pane.“ - vyd.) Je tento *zde* ten hlavní mikrofon? Dobrá. Uvidím, zda se mi podaří dostat se k němu kousíček blíž. A co vy zde dokola, Gene? Bude to v pořádku. Někdy trochu chraptím. Posledně jsem kázal krátce. Je to lepší? Můžete slyšet lépe?

⁵ Budeme opravdu pamatovat na ty věci v modlitbách. A chceme učinit oznámení o tom nádherném shromáždění tam v...

Hledím nyní na sestru Rookovou? Myslel jsem si, při pohledu na jistou paní tam vzadu, že se jí podobá. Pomyslel jsem si: „Přece tu o něčem jen tak neplácám.“ Hledím na někoho, kdo se jí podobá, tamhle vzadu. Ona je přece v nemocnici svatého Eduarda.

⁶ Tedy, v Clevelandu, Tennessee a rovněž v Kalifornii, jsme měli

nádherná shromáždění. Pán nám bohatě žehnal a vykonal mnohé věci. A jsme za to vděční. Můžeme se šťastní vracet do svého obcenství a dát zprávu o dobrotě a milosrdenství Božím. Takto jednali lidé v Bibli.

⁷ Cenil jsem si modliteb, bratra Neville, nebo bratra Beelera, jak se modlil za lidi a prosil o pomoc a milosrdenství. A nepustíme vás ze zřetele, ve všem co se děje, shledáte, že v tom je něco ryziho. A když bratr Neville, přišel a přivedl tyto Diakony a tak dále, zde na pódium, aby se modlili za Boží požehnání nad sborovou sbírkou. Slyšel jsem jej, jak promlouvá v modlitbě k Bohu ve věci těchto mužů, jak se oni za sebe vzájemně modlili. A to mi dělá tak dobře, když mohu slyšet pastora, který se modlí za své Diakony, a Diakoni na oplátku se modlí za pastora. Když vidíte, že církev takto spolupracuje, nu, něco se pohne. Takovým způsobem má být církev uspořádána. A to mi dává určitou myšlenku o textu. Chystal jsem se promluvit o požehnání v Kádes, a o vyslechnutí a odmítnutí zprávy špehů, ale potom jsem změnil svůj úmysl vzhledem k jistým okolnostem.

⁸ A nyní, co se týče uzdravení, mám pouze stručné svědectví, jež jsem vám chtěl povědět. Doufal jsem, že se tu setkám se svým synem Billym, ale on to nosí ve své kapse.

A Billy se polepšuje, ve shromážděních, ve srovnání s tím co bylo. Byl nervosní, zmatený, a měl ve zvyku říkat lidem: „Ó, jdi a posaď se. Jdi a posaď se.“ Říkal: „Dám ti modlitební lístek.“ Ale právě jsem zjistil, že jsou zde ve sboru lidé, se kterými soucítí. Pokud už nemá další modlitební lístky, přivede je do pokoje, abych se za ně mohl modlit tam.

⁹ A právě taková věc se udála naposledy v Chicagu. A chtěl bych ten dopis přečíst, jakmile přijde. Neviděl jsem ho tu. Nevěděl, že se chystám dnes ráno sem přijít, a že budu ten dopis chtít. Ale uvažoval jsem o tom, když jsem uvažoval o tolika nemocech. A zde máme východisko. Jedná se o ověřený dopis, že...

Četl jsem v novinách, (nikoliv já; bylo mi to řečeno) že v novinách kritizovali Orala Robertse, že se modlil za jistou ženu, která měla cukrovku, a ona zemřela. A já, jakožto Američan, rád se podrobím zákonům a lidem, kteří mají autoritu. Ale myslím si, že v tomto případě to není spravedlivé. Byl bych zvědav, jestli by byli ochotní dát do novin všechny případy, kdy se Oral Roberts modlil a uzdravení byli, ti, kterých se lékaři už vzdali. Jsem zvědav, oni rychle změní svůj postoj, vidíte. Toho jsou oni schopni. A já jsem si potom pomyslel, že je snad

takto omámil ďábel, a Bůh to dopustil, aby v soudný den se z toho museli zodpovídat. Ale vím o tisících, za které se Oral Roberts modlil, kteří už umírali, a uzdravili se.

¹⁰ A tak vidíte, oni, oni jsou v této věci nepoctiví. Oni vyjádří svůj náhled, ten kritický náhled, ale nepronesou ten druhý náhled. Nu, noviny by se měly postarat o informovanost veřejnosti o aktuálních událostech, a o tom co se děje. A dále si myslím, že jestliže lidské bytosti jsou vzájemně starostlivé jedna o druhou, jestliže se někdo uzdraví, opravdu uzdraví, každé noviny ve Spojených státech by měly o tom otisknout článek. Ale k tomu je nepřiměřete. Nikoliv. Pokud jim něco takového podáte, budou to zesměšňovat a posmívat se, a odvracet se od toho. Ale pokud se najde něco vhodného pro kritiku... to prostě svědčí o tom, že tento národ je zralý pro soud. Jistě. A musí přijít soud a není z toho úniku. A oni si jen přilévají oleje do vlastního ohně, a tak dále. A takoví... rozbíjejí jednotu, základní pravidla! Noviny, jejich základním pravidlem je informovat lidi o všem co se děje, dobrém i špatném. Ale oni se vzdálili od svých principů. A jestliže se vzdálili od svých principů, pak už více neslouží správně svému poslání.

¹¹ A stejně tak je to s církví. Když se církev vzdaluje svým pravidlům, nemůže více dobře sloužit svatým. Musíme stát spolu, být spojeni. Musíme být jakožto jedno srdce, jednomyslní. Ó, nikdy nemůžeme sloužit Bohu a jeho lidem, dokud nebudeme jedním srdcem a jednomyslní a nepostavíme se za pravidla Bible a věci, o kterých Bůh prohlásil, že jsou správné. Musíme je vždy obhajovat.

¹² Billy seděl v pokoji v Chicagu... Kdosi k němu přišel, žena se svým manželem, s rakovinou na plících, umíral. A ta manželka byla obětí dětské obrny, na vozíčku, a při tom se snažila opatrovat muže, který se sotva dokázal postavit na nohy, s rakovinou na plících. A Billy mu řekl: „Je mi líto, pane.“ Řekl: „Rád bych ti dal modlitební lístek.“ A řekl: „Ale nemám už ani jeden.“

¹³ A on řekl: „Dobrá, v pořádku, synu.“ Řekl: „To je v pořádku.“ Řekl: „Snažili jsme se sem dostat, ale nedopadlo to pro nás dobře.“

¹⁴ Billy řekl: „Povím ti, co bys měl udělat.“ Řekl: „Pokusím se dostat se k otci. Přivedu jej sem, pokusím se jej dostat ven.“ A řekl: „Když to učiním, jakmile vyslechnete jeho poselství,“ řekl: „Ihned vezmi svou manželku a jdi do malého pokojíčku, kterým procházím a pokusím se jej přimět, aby se za tebe modlil.“

15 „Ó,“ řekl, „to je milé, synu. To je opravdu dobré.“ Vidíte? Tomu se říká přístup. Vidíte? „Opravdu dobré. To je skvělé.“ Vidíte?

16 A v tu noc, když tam Billy přišel, v rozporu s tím co on radil, byl tam i jeho švagr, který krvácel z plic. A byla tam jeho švagrová, která krvácela ze žaludku, následkem žaludečních vředů, oni přišli s nimi, se záminkou, že jim pomáhali. Kdybychom ještě otáleli, byla by jich plná místnost. Vidíte? Ale když jsme procházeli tímto místem a modlili se za ně, odepsali nám dopisem, poštou, že tento muž byl dokonale uzdraven z rakoviny plic. Tato žena, manželka, která byla ve vozičku, vstala a chodí normálně jako kdysi. Ten muž s krvácením z plic následkem tuberkulózy, je naprosto v pořádku. A jeho manželka je uzdravená z těch vředů. Čtyři lidé byli na místě uzdravení! Jsem zvědav, jestli by to ty noviny zveřejnily. Vidíte? Vidíte? Vidíte? Ó! Ale Bůh je stále Bohem. On činí věci svým vlastním způsobem, hleďte, a On je tak dobrý. Radujeme se, u vědomí, že On je Bohem.

17 Jednou ráno jsme hovořili o jistém malém kazateli, náš známý, který měl ve zvyku chodit, modlit se za nemocné a tak dále. A jednou se šel modlit za jistou osobu v nemocnici v Louisville, byl to případ tuberkulózy, a tato paní umřela. Tento malý chlapík řekl: „Nu, nebylo zapotřebí... Bůh... tam nebyl Bůh. Bůh dodrží své Slovo.“ Řekl: „Pomazal jsem ji právě tak, jak praví Bible. Jestliže On nedodrží své Slovo, pak není Bohem.“ Řekl: „Je to obyčejná kniha.“

18 Nu, zní to věrohodně, pokud neznáte Boha. To je část Písem, nikoliv však Písmo celé. Zakládá se to na víře jednotlivce. Vidíte?

19 Řekl jsem své manželce, řekl jsem: „Udalo se tolik věcí, že prostě vím, že On jest. Nevím, co se mi může stát na konci. Může to dopadnout se mnou stejně tak. Jestliže Bůh ode mne odejme svou ruku milosrdenství, půjdu stejnou cestou. Dokud však bude držet svou ruku milosrdenství a vedení nade mnou, půjdu dál.“ Ale, zeptal jsem se Medy, řekl jsem: „Kdo to byl v tom pokoji onehdy ráno, když jsem ve vidění spatřil svou malou dcerku Sárón?“

20 Mimochodem, onehdy jsem téměř omdlel. Seděl jsem na cestě. A znáte můj příběh o tom vidění, kdy jsem ji spatřil, potom. A podíval jsem se, a zde kolem mne procházela mladá dívka, zde na ulici v Jeffersonville, a byla přesně taková, jako ta ve vidění. Musel jsem se zachytit. Vypadala přesně tak, jako moje malá Sárón v tom vidění! Ona byla tehdy mladou ženou.

21 A když pominulo toto vidění onehdy ráno, kdy jsem ve slávě...

Hope mi vyprávěla, zatím co mne objala za ramena, říkala: „Netrap se kvůli nám, Bill. Jsme na tom lépe.“ Pokoušel jsem se právě spáchat sebevraždu. A ona řekla: „Netrap se. Dej mi slib, že se více nebudeš trápit.“

²² A já řekl: „Nemohu slibovat, Hope, neboť jsem... trápím se. Nemohu si pomoci.“

²³ A když jsem se probral z toho vidění, stál jsem ve tmavém pokoji. A nikoliv u vidění, nikoliv ve fantazii, ale její paže mne stále objímala. Hladila mne. Pomyslel jsem si: „Moment, to přece není...“ V oněch dnech jsem ještě nevěděl jak to pojmenovat, vidění. Říkal jsem tomu trans. Řekl jsem: „To je... její ruka tu stále je.“ Řekl jsem: „Hope, jsi zde?“

²⁴ Řekla: „Bille, dej mi slib, že se už o mne a Saron nebudeš víc starat.“ Neboť jsem byl u konce své cesty. Chystal jsem se spáchat sebevraždu.

Řekl jsem: „Slibuji.“ A ona mne objala a pohládila mne svou rukou.

A potom jsem řekl: „Hope, kde jsi?“ Měl... hmatal jsem, dokud jsem nenahmátl řetízek na lampě a nepotáhl za něj. Chodil jsem dokola, hledal na každé židli, a chtěl jsem zjistit, jestli tam někde nesedí.

On je Bůh. On je Bohem stejně tak dnes, jako byl na Hoře proměnění, kde se objevil Mojžíš a Eliáš. On je stále Bohem.

²⁵ Můžeme procházet spoustou starostí a zkoušek. Jen pamatujte, je zde Někdo, kdo to spatřuje a osvětluje cestu, činí to skutečným. Nevím co je za oponou. Ale vím jedno, úsilně chvátám k odplatě svrchovaného povolání, každý den, snažím se žít pro tuto velikou událost, která se jednou uskuteční; až Jej spatřím tvář v tvář, a budu moci vyprávět příběh: „Spasen milostí.“ To je den, pro který žiji. Ponechávám ty věci, které jsou za mnou, a úsilně chvátám, jdu kupředu.

²⁶ Přál bych si nyní, aby toto shromáždění, ti kteří postávají, přál bych si, abyste úsilně chvátali k odplatě svrchovaného povolání. Cokoliv činíte, přilněte k sobě, budte co nejvíce solidární, ale vždy hotovi podat ruku a získat někoho jiného, uvést je dovnitř. Ale v této Víře, kterou nyní zvěstujeme, a za kterou statečně bojujeme, nevzdalte se od toho ani o píd. Neboť, věříte-li že jsem Jeho služebníkem, toto je Boží program. Nebude to nikdy představovat většinu. Vždy to bude v menšině, vždy to tak bylo a vždy to tak bude. Ale, pamatujte, je

psáno: „Neboj se maličké stádce, neboť se zalíbilo vašemu Otci dáti vám Království.“

²⁷ Nu, je zde skupina správců našeho sboru, Diakonů, důvěrníků, učitelů nedělní školy, kazatelů, podle toho jak je uspořádán náš sbor. A vy, lidé, jste zvolili tyto správce a toho pastýře. Já jsem pouze generálním dohlížitelem, který dohlíží, zda to funguje správně, a mohu poradit a tak dále. Vy jste ti, kteří zvolili svého pastýře, volíte vaše důvěrníky, volíte vaše Diakony, volíte každý úřad, který je ve sboru zastoupen; vy, lidé. A je vaší povinností hájit tyto muže, vidíte, neboť oni budou chybovat. Oni jsou smrtelní. Jsou to jenom lidé a budou chybovat. Ale jestliže prezident Spojených států udělá chybu, vyhazujeme jej z úřadu prezidenta? Zapomínáme na to, a chvátáme kupředu. Takto chceme nyní činit v našem sboru. Naslouchal jsem jeho modlitbě, před pár minutami, za tyto Diakony. A tam vzadu u dveří jsem slyšel svědectví důvěrníků, jak jste svorní. Zůstaňte takto. Nu, pamatujte, stůjte za těmi důvěrníky, Diakony a pastýřem. A pamatujte si, když budete takto svorní, pamatujte, že ďábel se stará o to, aby to narušil. Tak to vždy bylo, a tak to zůstane navždy. Ale vy stůjte za svými správci a to je ta věc, kterou jsem vám chtěl přednést.

²⁸ A potom, mám zde rovněž dnes ráno nějaké... něco pro nástěnku o schůzkách výborů a jejich autoritě. Bude to na nástěnce. Obdržel jsem kopii od bratra Robertsona, který je předsedou... důvěrníků. A potom jsem obdržel kopii od bratra Collinse, tuším, který zastává předsedu výboru Diakonů. A nyní, všichni tito správci jsou uspořádáni podle Písma. Musí se řídit zásadami Písma, ohledně toho co mají konat. A proto, důvěrníci mají svůj vlastní úřad. A Diakoni mají rovněž svůj vlastní úřad. Dohlížitel nedělní školy má rovněž svůj vlastní úřad. A pastýř je hlavou stádce.

²⁹ Nu, ti všichni mají některé věci společné. Ale myslím si, že vaše schůzky se nemají konat společně, nýbrž jednotlivě podle úřadů. Neboť Diakoni nemají co říci důvěrníkům, dokud jim nemají co předložit. A obráceně, důvěrníci dohlížejí na finance a věci související s budovou; nemají tedy nic společného s Diakony. Diakoni jsou policisté v církvi, a asistují kazateli. A důvěrníci mají na starosti majetek. Důvěrníci nemají nic společného s duchovními věcmi, a Diakoni nemají nic společného s financemi. A proto to tak musí být. A dohlížitel nedělní školy je nad svou nedělní školou. A tak, mám to všechno napsáno, vytištěno, aby to bylo připevněno na nástěnce.

³⁰ A potom bychom rovněž chtěli mít, rámcově nauku, kterou

zastává sbor, chtěli bychom to mít rámcově, v modlitebně; to co zastáváme, zásady, nauku církve. Nu, abychom byli církví, musíme mít nauku.

³¹ Nevrazíme tam hraniční kůl, s poznámkou: „Jdeme jen tak daleko.“ Jdeme až tak daleko, v obecenství se všemi lidmi, se kterými nám Bůh dovolí jít ve svém Písmu. Nu, přilněte k sobě, buďte svorní, jedním srdcem, a jděte kupředu pro Boží věc. Takto si Bůh přeje, abychom jednali.

Nyní se pomodleme, a potom otevřeme Slovo.

³² Ó, vzácný Pane, za chvíli se chceme přiblížit k Božímu Slovu, ke čtení Slova. Nechť Tvůj Duch svatý nám objasní to, v čem jsme nuzní. A dovol nám promluvit, Pane, a jednat a žít, u vědomí, že všichni jsme Tvými dětmi, milostí, jak jsi nás povolal. Nechť by v této církvi nastalo obecenství, když pozorujeme, že jsme blízko toho, abychom se vynořili v nějakém velikém tahu, cítíme, že bychom měli přivést jiné kazatele, abychom vyrazili na pole, kde, pokud mne pošleš do různých částí světa upevnit víru, abychom měli kazatele připraveného, ochotného, a vzdělaného k převzetí úkolů. A nechť víra, která byla jednou provždy dána svatým, za kterou statečně stojíme, se stane kruhem dokola celé zeměkoule. Dejž to, Pane. Nechť tato hromádka vodních rostlin, jak to tu bylo tehdy, kdy jsme to Tobě zasvěcovali, nechť zde povstane Církev, Pane, ze které vyjdou kazatelé a evangelisté a učitelé a misionáři, do všech končin světa.

³³ Chceme si vyprosit dnes ráno obzvláštní požehnání pro našeho bratra a sestru Strickerovy, kteří jsou nyní v soužení. Ale víme, že všichni procházíme těmito zkouškami. Každý syn, který přistupuje k Bohu, musí být kárán, zkoušen. A jestliže se lehce vzdáváme, a odvracíme zpět, potom jsme nemanželskými dětmi a nikoliv dětmi Božími. Dej bratru a sestře Strickerovým sílu a moc, aby se mohl udržet na svém stanovišti. Kdyby měli třeba i žebrať o jídlo, nechť Tvoje žehnající ruka spočívá nad nimi. Neboť nevíme, ale může se to stát díky tomuto úsilí, že ukážeš domorodcům Afriky, kdo je pravý křesťan. Dej to, Pane. Nechť se nyní stane podle Tvé vůle.

³⁴ Požehnej tomuto pastoru, bratru Neville. Modlíme se, Pane, abys jej učinil pastýřem stáde, jak jsi to učinil už v minulosti. A nezapomínej na jeho milou malou manželku, která je velice nemocná. Nepřítel by si přál, ponechat bratra Neville s touto hromádkou dětí bez maminky, ale my povstáváme a stavíme u víry Krve Ježíše Krista, mezi nepřítelé a naši sestru. Nechť Tvůj Duch,

Pane, sestoupí na ni, u vědomí, že všem ženám je určeno projít tímto údolím temnosti v tomto věku, ale modlíme se, abys byl s ní. Požehnej těmto malým dětem. Ona je asi nyní nervosní a rozmrzelá, ale nechť Duch svatý stojí u dveří milosrdenství, neustále, za tuto rodinu.

35 Požehnej našemu výboru důvěrníků, našemu bratru Woodsovi, bratru Eganovi, bratru Robersonovi a všem ostatním, Pane. Diakonům, důvěrníkům a všem majícím jakoukoliv spojitost s církví, prosíme, Pane, dovol jim, aby sloužili ve svém období ve svatosti a spravedlnosti. Požehnej ty, Pane, kteří sloužili v uplynulém období. A modlíme se, abys nadále setrval s námi, abychom byli známi jakožto církev jednoty Ducha, a lásky vůči Pánu. Modlíme se, abys nám rozdělil Slovo, podle naší potřeby, zatímco budeme číst z Tvého psaného Slova. Neboť prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen.

36 A v modlitbě jsem uvažoval, že když jsme tak žehnali, nebo vyprošovali požehnání pro naši moderní... náš nový výbor důvěrníků a tak dále, uvažoval jsem o našem bratru Fleemanovi a bratru Deatsmanovi a těch dalších, kteří zde sedí, kteří tak dobře sloužili v minulosti. Chceme být Bohu vděční za jejich věrnou službu. Nechť Pán bude s nimi, požehná a pomáhá jim. Chci přčíst napřed... Nezapomeňte nyní, nástěnka a tak dále, a blížící se shromáždění.

37 A velice se radujeme, že dnes ráno můžeme mezi námi mít... dobrá, řeknu to takhle, muže, který mi byl velice vzácný v minulosti a vzácný i nyní, dobrého bratra Fred Sothmana z... a jeho ženu, ze Saskačevan z Kanady, který přišel s úmyslem bydlet na čas mezi námi, v našem národě, jakožto příchozí; ale v našem obcenství je to milovaný bratr, bratr Fred Sothman, který *tamhle* sedí. On byl správcem mých kampaní, když jsem byl v Kanadě.

38 A další bratr, který je rovněž původem z Kanady, který byl podnikatelem, a který může dokázat světu, že Boha nelze předstihnout. On a jeho přítel zřídili nadaci na financování budov a míst, pro zahraniční misie, fundaci. A pozvali mne na shromáždění do Oaklandu, a řekli, že mají peníze. Chtěli to celé sponzorovat, prostřednictvím své nadace.

39 Bratr Fred a já jsme se o to pokusili, za nějaké peníze, které měl bratr Fred, které bych si nevzal jako jednotlivec. A tak když jsme se rozhodli, že je věnujeme kanadským lidem, aniž bychom udělali peněžní sbírku, ale to nefungovalo správně. Shromáždění byla sice dobrá. Ale jelikož jsme nečinili sbírku... mne nezajímá, jestli církev má bohatství stovky miliard dolarů, i tak jste povinni, vzhledem k Bohu,

učinit sbírku. To je součást bohoslužby. A tímto okrádáte... Vzhledem k tomu, že jsem byl proti penězům a takovým věcem, shledal jsem, že jsem-li na omylu, pak musím rovněž tak doznat že jsem byl na omylu, neboť bratr Fred i já jsme shledali, že to moc dobře nevycházelo.

40 A bratře Bordersi, když jsem opustil bratra Freda a přicestoval k tobě do Oaklandu, řekl jsem si: „Nedělej to tak. Prostě nech projít ten talíř na sbírku, udělej sbírku, a, ať to obnáší cokoli, vlož to zpětně do vaší nadace, pro další shromáždění někde jinde.“

41 A dříve, než se skončila bohoslužba, bratr Borders a jeho přátelé přišli ke mně a řekli: „Tolik kolik jsme do těch shromáždění vložili, jsme už vybrali.“

42 A potom, před několika dny jsme učinili opatření, pro shromáždění v San Jose, Kalifornie, kde jsme měli nějaký počet, myslím, že šedesát nebo sedmdesát církví v tomto údolí, jeden každý představoval jinou víru, ony spolupracovaly, v listopadu. Jsme rádi, že vás zde můžeme mít uprostřed nás, bratře Bordersi a bratře Frede, že tu sedíte. A tito mužové jsou vám všem možná cizí, ale pro mne na misijním poli jsou mými vzácnými bratry, kteří usilovně bojují o víru, kterou obhajujeme. Bůh ti žehnej, bratře. Jsme rádi, že je tu máme dnes ráno, zde v této malé, staré modlitebně. Není tu na co hledět. Ale je zde něco, víme totiž, že zde přebývá Bůh, vidíte. A tak jsme tomu rádi. A jsou zde i další vzácní bratři, pokud bych se měl o nich zmínit, kteří jsou dnes mezi námi.

43 A očekávám a modlím se, aby v následujících několika dnech, bude-li vůle Páně, chci odjet, cítím se být veden... neoznámil jsem to ještě. Další shromáždění se bude konat v Ohio, budu tam s bratrem Sullivanem v tábořišti, na krátkou dobu. Je to pouze asi sto mil odsud nahoru, tuším, Gene, asi něco kolem toho. Bude to hezký výlet, pokud jste ještě neplánovali dovolenou, pokud nás Pán i nadále povede. Je to skvělý muž, a my si velice ceníme bratra Sullivana. Pouze... on je starosta města. Byl zástupcem starosty, a on je staromódní Kentučan. To je všechno co mohu o něm povědět. Když jsem se s ním onehdy setkal... Oba jsme vyrostli zde, v horách Kentucky. On mi řekl: „Nosiš doposud na krku tuto smrdutou klovatinu, Billy?“ Vidíte jaký je to Kentučan. Otevřeme nyní...

Tedy žádné podceňování mých přátel z Kentucky, bratra Jeffriese a tak dále. Jsem rovněž Kentučan, vy to víte. Řeknu vám, co jste. Nejsme Kentučan, stejně tak nejsme Američané. Jsme poutníci a příchozí. Hledáme přicházející Město.

⁴⁴ Nyní kvůli čtení, budeme číst pár minut z knihy 2. Mojžíšova. Chci číst z 23. kapitoly 20. verš, do 23. verše včetně. A chtěl bych vzít téma na dnešní ráno, z tohoto odstavce, z toho, nebo spíše toho: *Úplné osvobození*. A nebudu kázat dlouho, a počkám, zatím co otevíráte své Bible, a kapitolu.

Aj, já posli anděla před tebou, aby ostríhal tebe na cestě, a přivedl tě na místo, kteréž jsem připravil.

Šetrně se měj před ním, a poslouvej hlasu jeho. Nepopouzej ho, neboť nepromine přestoupení vašeho, poněvadž jméno mé jest u prostřed něho.

Jsem si jist, že shromáždění ví, kdo byl tento anděl. „Mé jméno je v Něm.“

Nebo budeš-li věrně poslouchat hlasu jeho, a činit, cožť bych koli řekl: tedy nepřítelem budu nepřátel tvých, a trápití budu ty, jenž tebe trápí.

Nebo půjde anděl můj před tebou, a uvede tě... do Amorejského,... Hetejského... Ferezejského... Kananejského... Hevejského... a Jebuzejského, kteréž vyhladím.

⁴⁵ Nechtě Pán požehná své Slovo, zatím co budeme pár minut promlouvat, pokud s tím budete souhlasit. Uvažoval jsem o tématu: *Úplné osvobození*.

Církev se nacházela v menšině. Bude to tak vždy, co do počtu členů, dokud nepřijde Ježíš. Ale žije pod úrovní Bohem daných privilegií. Kdybychom to jen věděli, co to je Církev živoucího Boha; nemíním Branhamovu modlitebnu, ale Branhamova modlitebna je její částí. Zde v zemi jsou rovněž jiné takové sbory.

⁴⁶ Bratr Snelling dnes koná bohoslužbu křtu. Zapomněl jsem na bratra Curtise, který mi řekl, abych to oznámil, včera mi řekl, že se to bude konat. Oni mají bohoslužbu křtu. A jestliže zde ještě někdo nebyl pokřtěn, tedy, bratr Snelling by se zaradoval, kdyby to mohl dnes večer učinit. To je „Modlitebna svatosti“ v Utice. A bratr Junior Jackson v New Albany. A takových míst je mnoho v celé zemi. Ale všichni žijeme, mám takový dojem, na straně poražených, méně nebo více.

⁴⁷ Poslouchal jsem tamhle, bratra Neville, jak dnes ráno oznamoval, a teď mi to přišlo na mysl, že lidé se viditelně vzdalují od

osvobození. Případá mi to tak, lidé, i když to spatřili, odkládají to stranou. „Ó, dobrá, Bůh to může učinit.“ Ale to není ten správný postoj.

⁴⁸ Nu, když Mojžíš byl povolán Bohem, byl naprostým, úplným prorokem.

Když Bůh posílá muže s nějakým posláním, On jej úplně vybaví vším, čeho mu je zapotřebí. Jestliže Bůh povolává muže za kazatele, vloží do něj něco, pomocí čeho bude moci kázat. Když jej povolává za učitele, vloží do něj něco, pomocí čeho bude moci vyučovat. Když jej povolává za proroka, vloží do něj něco, aby viděl vidění a byl prorokem. Bůh si vždy vybaví svého muže úplně.

A právě to učinil, když poslal Mojžíše do Egypta. Poskytl mu určitou výchovu. Vyškolen jej určitým způsobem, zformoval jej a utvořil jej a dal mu jisté ražení. Poté, co dal Abrahamovi zaslíbení, stovky let předtím, že osvobodí tento lid, potom měl ve svém úmyslu, že zformuje Mojžíše právě takovým způsobem, jakým Mojžíš skutečně byl. Mojžíš byl kompletně prorokem. A potom, když byl kompletně prorokem...

⁴⁹ Obdobně jako to je s tebou, pokud jsi křesťanem, Bůh nedělá žádné polovičaté křesťany. Bůh dělá úplné křesťany. Bůh nedělá žádné polovičaté kazatele, ale kazatelé mohou být polovičatí. A Bůh své děti dělá křesťany, i když někdy to jsou polovičatí křesťané. Ale to není Boží úmysl, aby tak byli. Je to jejich vlastní cesta smíchaná s Božím plánem pro jejich život, a proto jsou takoví. Bůh si nepřeje, aby byli polovičatými křesťany nebo polovičatými kazateli, kteří dělají kompromisy na obě strany. Nebo... On si přeje, aby se úplně postavili do mezery.

⁵⁰ Nu, Mojžíš, Bůh jej učinil cele prorokem za tím účelem, aby vykonal úplné osvobození. A Mojžíš byl úplně odevzdán do rukou Božích. A to jej udělalo tím, čím byl. On byl tak úplně v Bohu, že mu Bůh důvěřoval.

⁵¹ Jsem zvědav, dnes ráno, jestli my, jakožto křesťané, jsme podrobili naši vůli, podrobili se úplně Bohu, takže Bůh nám může s důvěrou svěřit místo, na které nás postavil. Jsem zvědav dnes ráno, já sám, jsem-li s to odevzdat se Bohu v takové míře, že mi Bůh může důvěřovat, důvěřovat bratru Neville, důvěřovat výboru důvěrníků, výboru Diakonů, nebo členům našeho sboru. My všichni máme své místo a své povinnosti.

⁵² Kazatel má své stanoviště, aby se postavil a kázal nesmírné

bohatství Kristovo, nekompromisně, pokud je povolán za kazatele. U nikoho nebude brát ohled byť na jedinou věc, pokud je povolán, aby byl kazatelem.

⁵³ A člen sboru je povolán, aby byl členem této jisté skupiny, a v tom případě nesmí dělat kompromisy. Jestliže sbor věří, že se nesmí hrát hazardní hry, potom ten člen se nesmí ani dotknout karetního stolu. My nevěříme v pití, potom i on je povinen odvrátit úplně svou hlavu od pití. Jestliže nevěříme v hazardní hry, kouření, potom člen této církve by se nikdy neměl dotknout těchto věcí. Bůh dává úplné osvobození. Když my... On to učiní, jestliže se Jemu naprosto odevzdáme. Jestliže se úplně odevzdáme do Jeho ruky, potom Bůh může žít v nás. Kristus, naděje slávy, může odzrcadlit sám sebe v nás, jestliže odstraníme sami sebe z cesty. Potom naše myšlenky se stanou jeho myšlenkami. Umíte si představit Krista kouřícího cigáro? Umíte si představit Krista, jak pije nebo hraje karty? Jestliže tedy váš duch je částí z jeho Ducha, On chce být částí tvého vyznání. Ale ty dovolíš ďáblu vejít dovnitř a dát se jím ovládnout. A hluboko ve svém srdci si neustále uvědomuješ, že jsi na omylu, pokud toto děláš.

A jestliže jeden člen mluví proti druhému členu, víte, že to není správné. Je vám uloženo modlit se za druhé, nikoli mluvit proti sobě, nýbrž milovat se vzájemně. A jestliže někdo klesá, pozdvihneme jej, pomozme mu. Nu, to nás učiní sjednocenou skupinou věřících. Nu, jestliže tomuto nebudeme poslušni, potom nejsme poslušni Bohu a nelíbíme se mu. A proto, náš sbor, naši lidé, nemohou prospívat, církev nemůže pokračovat kupředu, neboť jsme nejednotní vespolek. Jak řekl Ježíš: „Maličko kvasu všechno těsto nakvašuje.“

⁵⁴ Nu, jestliže staršovstvo, nebo výbor Diakonů, přijde a řekne, že jsme měli... uvažuje, že bychom měli postavit novou modlitebnu. Jestliže to je volba Diakonů a jsou o tom informováni důvěrníci, ale oni na to nemají peníze, potom mají stavební program, jak se na to nyní chystáme my. A potom se to postaví před celé shromáždění, jak jsme to povinni učinit, celá církev je suverénní. Jestli potom sbor bude hlasovat pro novou modlitebnu, jsme povinni všichni spolupracovat na výstavbě nové modlitebny.

⁵⁵ Abych řekl pravdu, co se týče mne, když se mluví o nové modlitebně, byl jsem proti této myšlence. Ano, tak. Řekl jsem: „Nám není zapotřebí nová modlitebna. Snad brzy odsud odjedu, jestliže Pán... jestliže se uskuteční to, co mi ukázal. Nač nám tedy bude nová modlitebna? Nemáme stejně peníze.“

⁵⁶ Potom jsem sem přišel, a snažil se pochopit pocity sboru, který si to ve většině přál. Co jsem tedy učinil? Obětoval jsem své vlastní názory a připojil se k těm sborovým. Jistě, dělejme tak. Jestliže máme házet losy, to je způsob jak to dělali v biblické době, takovým způsobem hlasovala církev. Suverenita, skupina lidí, kteří se shromažďují. V jednotě je síla. A proto jsem řekl: „Opravdu, jestliže si to takto přeje sbor, jestliže si to přeje Bůh. On má větší autoritu v hlasování prostřednictvím celé skupiny lidí, než prostřednictvím mne, neboť ohledně toho, že tak nemá být, nemám žádné vidění.“ A tak se připojujeme ke sboru a jdeme spolu se sborem. Stojím tedy za tím, a budu konat vše, co jsem s to, vidíte, abych byl nápomocen sboru.

⁵⁷ To by mělo být pohnutkou každého křesťana a každé osoby ve sboru, za účelem jednoty, abychom k sobě přilnuli. Zač sbor bude hlasovat, za tím bychom se měli postavit. Řekněme tedy jako příklad, že chceme provést nějakou změnu v modlitebně. Dobrá, jestliže si to přejí důvěrníci... někdo jiný si to přeje, Diakoni, chtějí něco změnit, co se dostalo na pořad ve sboru, potom sbor jedná společně. A jestliže naše myšlenka se viditelně odlišuje od toho co praví sbor, obětujme tuto myšlenku, neboť pouze takto můžeme uchovat jednotu. A jestliže sbor bude pokračovat tímto směrem jako nyní a bude jednomyslným, Bůh... bude to pak bez hranic, co On bude moci učinit, pokud přilneme k sobě. Musíme přilnout k sobě. A toto si přejeme, úplně jeden k druhému, a potom rovněž úplně v rukou Božích.

⁵⁸ Potom musíme mít muže, o kterém věříme, že káže Slovo Boží. Jestliže tento muž to nečiní, opatřete si někoho, kdo to činí. Musíme stát takto. Jestliže výbor důvěrníků nezastává to co je správné, pak je vaší povinností zvolit někoho, kdo bude zůstat při tom co je správné. A potom, jestliže to tu bude, stůjte za tím. Záleží na vás. Stůjte za tím. A všichni vespolek stůjte za jednou věcí, kterou je Bůh.

⁵⁹ Jestliže nějaký člen udělá chybu, neodmítněte jej. Pomozte mu. Pozdvihněte jej. Sejděte se, naslouchejte jeden druhému. To praví Písmo. Jestliže uděláme chybu, předstupme před Boha. A předtím než předstoupíme před Boha, měli bychom předstoupit před osobu, kterou jsme urazili.

⁶⁰ Právě nedávno jsem to musel udělat. Víím, že jsem jednal špatně. Zalhal jsem a zapříčinil jsem, že zalhala i moje manželka. Tuším, že jsem vám o tom zde ve sboru už řekl. Bylo to před několika dny, nedávno, asi před šesti týdny. Tito právní zástupci mě chtěli roztrhat na kusy, během toho vyšetřování, že už jsem ani nevěděl, kde

stojím. Zrovna jsem šel domů z kanceláře, abych poobědval. A tu zazvonil soukromý telefon, a Meda šla k telefonu odpovědět. Zakryla sluchátko a řekla: „To jsou znovu ti vyšetřovatelé.“

61 Řekl jsem: „Další takový večer už nevydržím. Mám pocit, jako že mě praskne hlava. Začínal jsem být bez sebe, tahali mně, tu a tam a sem.“ Řekl jsem: „Nevydržím to.“ A vyskočil jsem a řekl: „Řekni jim, že zde nejsem,“ a vyběhl jsem za dům.

62 Když jsem se vrátil... Meda je velice svědomitá pokud se jedná o takové záležitosti. Potkala mne u dveří, napůl s pláčem. Řekla: „Bill bylo to správné, cos udělal?“

63 Dobře víte, jací jste. Já vím, jaký jsem. Řekl jsem: „Jistě, zrovna v tu chvíli jsem zde nebyl.“ Pocítil jsem však potupení od Boha. Řekl jsem: „Nebyl jsem zde v tuto chvíli.“

Řekla: „Ale byl jsi, když on telefonoval.“

64 Toho odpoledne jsem se šel modlit za nemocné dítě. Ještě než jsem opustil dům, telefon zazvonil znovu, a malý Josef běžel k telefonu, chopil sluchátko, a řekl: „Tati, chceš, abych jim řekl, že tu nejsi?“ Vidíte jak je hřích nakažlivým, co za rodinu by to bylo nakonec?

65 První Janova, 5. kapitola, 21. verš praví: „Jestliže by nás naše srdce nepotupovalo, smělou doufanlivost máme k Bohu.“ A jestliže nás naše srdce potupuje, jak můžeme mít doufání v Bohu? Víme, že dokud máme nevyznaný hřích, On nás nevyslyší. To je silné, ale to je, to je, to je to, čeho je církev zapotřebí.

66 Začal jsem se tedy modlit za toto dítě. Ale když jsem pokládal na ně své ruce, Pán mne pokáral a řekl: „Ty jsi zalhal. Nejsi způsobilý se za to dítě modlit.“

67 Odvrátil jsem se od toho člověka. Řekl jsem: „Pane, počkejte zde. Musím dát něco do pořádku.“

68 Zatelefonoval jsem tomu právnímu zástupci, šel jsem do jeho kanceláře. Řekl jsem: „Pane, hleďte, zalhal jsem vám. Zavínil jsem, že zalhala i moje manželka. Ona řekla, že nejsem doma, a já jsem jen vyběhl ven z domu.“ A tak jsem to vyznal, a řekl jsem mu to.

69 Přistoupil ke mně, a položil své ruce na má ramena. Řekl: „Bratře Branhame, vždy jsem vám důvěřoval, ale ode dneška budu ještě více, muž,“ řekl, „který je ochoten napravit své chyby.“

70 Řekl jsem mu: „Začal jsem se modlit za nemocné dítě, a Pán

mne potupil, v mém srdci, neboť jsem věděl, že jsem jednal špatně.“

71 Potom, následujícího dne, manželka řekla: „Kam jdeš?“

Řekl jsem: „Do své jeskyně.“

72 Šel jsem tedy do své jeskyně, na sever od Charlestonu, kam jsem chodíval po dlouhá léta. Přišel jsem tam, a modlil jsem se celý den: „Ó, Bože, nenech mne už nikdy udělat něco takového. Promiň mi, Pane, neboť jakmile jsem pokládal ruce na nemocné lidi, byl jsem potupen.“ Asi ve tři hodiny navečer jsem vyšel ven. Leží tam velická skála. Vstoupil jsem na tuto skálu a hleděl jsem k východu, pozdvihl jsem své ruce, oslavoval jsem Pána. A zavládlo tam naprosté ticho. A já řekl: „Pane, jestliže jen dovolíš... jednou ses procházel kolem Mojžíše, a on řekl, že to bylo... postavil jsi jej v skalní rozsedlině, a vypadalo to jako záda muže.“ Řekl jsem: „Nemohl bys to učinit ještě jednou, Pane? Dej mi poznat, že jsi mi odpustil.“ A řekl jsem: „Jestliže mi odpustíš, a přijdeš mi na mysl...“ Řekl jsem: „Pane, víš, že nejsem schopný duševně, neboť nemám vzdělání.“ Řekl jsem: „A snažím se ti sloužit. Ty znáš mé srdce a já ne... neměl jsem to učinit. Nemínil jsem to tak. Měl jsem pocit, že mi z toho pukne hlava, byl jsem tak nervózní a dopustil jsem se toho v okamžiku, když se mne zmocnil satan.“ Řekl jsem: „Jestliže mi odpouštíš, dovol mi potom spatřit Tebe, Pane.“

73 Bůh je mým soudcem; nedaleko po mém boku začalo v keřích vířit takové malé místečko jako vítr, a mihlo se to kolem jeskyně, ve které jsem byl, a ztrácelo se to v lese. Ó, bratře, a pokoj, který převyšuje všeliký rozum, se mně zmocnil a já lkal. Lkal jsem. Křičel jsem. Věděl jsem, že mé hříchy byly odpuštěny. Vidíte? Moje jednota s Bohem byla narušená, nemohl jsem obdržet osvobození pro to dítě.

74 A ihned následujícího dne přijel jistý muž z Chicaga, význačný muž, který je katolíkem, a nedávno se obrátil, otekly mu srdeční chlopně a vzniklo něco jako boule na trubce, a po dlouhou dobu se mu to pokoušeli vyoperovat, chystali se na to, a on jim to nechtěl dovolit. Konečně se mu dostalo pohovoru. Tyto pohovory, setráváme u věci, dokud nezjistíme co je nesprávné. A ten muž jakmile jen přišel, Duch svatý přezkoumal celý jeho život, a zmínil se o něčem, čeho se dopustil, když byl ministrantem v katolickém kostele. Řekl: „To je pravda. To je naprostá pravda.“ Řekl: „Domníváš, že to by mohlo stát proti mně?“

Řekl jsem: „To je ten jediný stín, který jsem shledal ve tvém životě.“

75 Vrátil se a řekl lékaři, řekl: „V pořádku, dáme se nyní do toho,

budeme operovat.“

⁷⁶ Lékař řekl: „Ještě jednou vyšetříme to staré tikající ústrojí.“ A když se na to podíval, řekl: „Vám operace není zapotřebí.“ Vidíte?

⁷⁷ Jestliže nás naše srdce nepotupuje, pak si přejeme úplné osvobození. Nechceme být polovičatou církví. Chceme být opravdovou církví nebo žádnou církví. Chceme být opravdovými křesťany, nebo žádnými křesťany. Chceme úplné osvobození od našich špatných zvyků, našich hříchů, našich špatných myšlenek, špatných skutků, naší nedbalosti, cokoliv jsme učinili. Přejeme si úplné osvobození, tak, že když lidé přijdou do této modlitebny, abychom se za ně modlili, a bude zde pouze tato malá skupinka (možná pouhých sto nebo dvě stě lidí), kteří zde budou sedět, ale budou naprosto odevzdání do rukou Božích. A když se budeme modlit, potom nás z nebe vyslyší Bůh. Bůh si přeje mít někoho, na kterého by mohl položit svou ruku, někoho, o kom by mohl říci: „Důvěřuji mu. Mohu jej poslat, toho nemocného služebníka, do Branhamovy modlitebny v Jeffersonville, a tato skupina lidí je jednomyslná.“ Něco se stane.

⁷⁸ Dobrá, podívejte se, co On pro nás činí v tom stavu, v jakém se nacházíme. Co by On učinil, kdybychom byli jedno srdce, a svorní? Jediná možnost jak toho docílit je, že naše srdce budou sjednocena bratrskou láskou, že budeme poslouchat správce sboru a pastora, a pastor bude poslouchat Boha. Potom Bůh bude působit skrze pastora, skrze výbor, dál ve sboru, a všichni vespolek budeme jednou jednotkou Božího království. Potom Bůh vyslyší, když budeme mít takto jednotnou skupinu. Nenechejte se ničím znepokojovat. Nenechejte se ničím vyvést z míry.

⁷⁹ Nu, takovou osobu Bůh ustanovil, aby se zmocnila země. Mojžíš byl úplný, on nebyl mužem kompromisu. Jestliže se tam rozčilovali a hádali a tak dále, on nedělal kompromisy. A to si nyní Bůh přeje od nás.

⁸⁰ Faraón už chtěl souhlasit a řekl: „Mojžíši, můžete všichni odejít, ale, necháte tu své děti, nebo svůj dobytek.“

⁸¹ Takto chce ďábel postupovat s křesťanem. Bude to v pořádku, připojíš-li se k církvi, ale nesmíš prominout Jonesovi. To bude v pořádku, když si vezmeš s sebou... jestliže půjdeš... nesmíš se vzdát kouření, pití, lži, krádeží, kritizování, pomluv. Nesmíš se toho vzdát. Jen se připoj k církvi.

⁸² Ale Mojžíš nebyl mužem kompromisu. On chtěl úplné

osvobození. Řekl: „Nenecháme zde ani kopyto. Vezmeme všechno, co nám patří, když půjdeme uctívat Hospodina.“

⁸³ Taková má být církev. „Vezmeme spravedlnost. Vezmeme svatost. Vezmeme Ducha svatého. Až půjdeme k oltáři, vezmeme jednotnou skupinu. Budeme opravdovou skupinou. Nezůstavíme zde nic. Vezmeme všechno. Nenecháme zde ani kopyto.“ Víte, a lidé se mohou modlit takovým způsobem, že ďábel se vzdá.

⁸⁴ Tak to učinili Mojžíš a jeho skupina. Oni tam přišli, a dostali se pod krev. Všimli jste si, dokud se nedostali pod krev, neměli úplné osvobození. Samotný Mojžíš byl sice sjednocen s Bohem, ale Izrael nikoliv. Tam byl nadále hřích. A oni reptali proti Mojžíšovi a říkali: „Proč, proč to činíš? Uvádíš nás do ještě větších problémů.“ Neboť faraón zdvojnásobil počet požadovaných cihel, a tak dále. To byl Mojžíš; on se nacházel zcela v rukou Božích, zcela osvobozen on pasení ovcí, za tím účelem aby pásł stádce Boží. On sám byl úplně osvobozen, přesto že se uprostřed nich neustále reptalo.

⁸⁵ Jednoho večera, když Bůh nařídil, aby byl zabit beránek, typ Krista, a yzop byl ponořen do krve, což je takový obyčejný plevel, a nanesena na dveřní překlad a veřeje dveří, totiž když Izrael byl úplně osvobozen, a nezůstalo po nich ani kopyto. Všechno co jim patřilo, bylo osvobozeno. Jejich příbuzní, jejich milovaní, všechno bylo osvobozeno, když se úplně našli pod krví.

⁸⁶ Církev bude úplně osvobozena, když všechno bude pod Krví. Když vaše hříchy přijdou pod Krev, když vaše kouření a hazardní hry, vaše podvody, krádeže, lži a všechno ostatní je přineseno pod Krev, potom nastane úplné osvobození. Pokud jste někomu ukřivdili, dejte to do pořádku. Nemůžete to takto přinést pod Krev, to neobstojí. Nemůžete to takto přinést. Něco vám zabraňuje to učinit. Když jste sami úplně a zcela přineseni pod Krev, pak nastane úplné osvobození; potom budete mít svobodu, jakou jste doposud nikdy neokusili. Když všechno je přineseno pod Krev, přineseno do poddanosti Království Božího, potom se uskuteční úplné osvobození.

⁸⁷ Ježíš byl pravým, skutečným mužem. Mohl plakat jako člověk. Mohl jíst jako člověk. Mohl se stát člověkem. On byl pravým, skutečným mužem, co se týče Jeho tělesné podstaty. A ve svém Duchu byl úplným, naprostým Bohem, tak že podrobil své tělo Duchu, který byl v něm. Vidíte, On byl pokoušen všemi způsoby jako my. On byl člověkem. Měl žádosti a byl pokoušen stejně tak, jako my. Bible praví, že ano. On byl člověkem, nikoliv andělem, který není pokoušen. Židům

1,4 praví, byl učiněn menším od andělů. On byl člověkem, úplným člověkem; a Bůh použil úplného člověka, aby přinesl úplné osvobození, a naplnil Jej svým Duchem. Duch svatý byl v Něm, bez míry. A byl pokoušen jako my. A byl úplným Bohem. Dokázal to, když Jej vzbudil z mrtvých, když zastavil přírodu, hukot moře a mohutné větry. Když promluvil ke stromům a tak dále, ony Jej poslechly. On byl uvnitř Bohem. A mohl být zároveň mužem, neboť byl člověkem, ale naprosto a úplně odevzdal sám sebe (jakožto muž) do rukou Božích, pro službu Boží.

⁸⁸ A On je naším vzorem. My jsme muži a ženy. Jsme rovněž křesťané. Jestliže On je naším vzorem, odevzdejme se úplně do rukou Ducha svatého, abychom mohli být poddaní Království Božího.

⁸⁹ On byl úplným člověkem; On byl úplným Bohem. Ale on poddal své přírodní části Jeho... své fyzické části a své smýšlení a své vlastní skutky, své vlastní starosti a: „Činím to, co se líbí Otci.“ Tak je to. Úplně osvobozen od lidských bytostí. Přišli k němu kněží, velicí mužové, a řekli: „Rabi *tak-a-tak*,“ a pokoušeli se Jej uplatit za svého člena, a do denominace. Ale On byl úplně osvobozen, neboť důvěřoval Bohu.

⁹⁰ Cožpak žalmista neřekl: „Ty Jej úplně vysvobodíš, neboť se na Tebe úplně spustil“? Vidíte? „Vysvobodím svého milého od psů, neboť se spustil na mne.“

⁹¹ Někdy, když se blížíme ke konci naší cesty života, přál bych si to pro sebe. Víím, že si to přejete pro sebe. Přál bych si, aby řekl: „Vysvobodím jej ze spárů smrti, neboť mi důvěřoval. Vysvobodím jej z hrobu, v ono ráno zmrtvýchvstání, úplně jej vysvobodím, tak duši jak i tělo, a ducha, neboť mi důvěřoval.“

⁹² Ježíšovy skutky byly úplné. Všechno bylo úplné, naprosté osvobození. Úplně vysvobodil malomocného z malomocenství. On úplně vysvobodil ženu, která měla krvácení, z toho krvácení. On úplně vysvobodil svět z hříchu, když zemřel v den smíření. On úplně vysvobodil z každého hříchu. On vysvobodil Církev. A tak, lidé, není nám zapotřebí zde žít pod úrovní svých privilegií. Není nám zapotřebí zde žít ve stavu porážky, neboť On porazil ďábla a zmocnil se všech mocností a mocí, a všechno poddal pod své nohy, a tak oni nemají právní nárok vládnout nad námi. Jsme křesťané, naplnění Duchem svatým. Nemusíme... si nechat poroučet ďáblem. Kristus nás vysvobodil, úplné vysvobození; vysvobození ze zlého, vysvobození z hříchů, vysvobození ze zlovyků, vysvobození z pomlouvání,

vysvobodil nás od sprostých řečí, vysvobodil nás od všech oplzlých věcí. Úplně nás vysvobodil a uchopil nás do svých svatých rukou; úplné, naprosté vysvobození.

⁹³ On nás vysvobodil z našich nemocí. On nás vysvobodil z nemocí, neboť máme k tomu právní nárok. Haleluja! „Neboť On byl raněn pro přestoupení naše, zsinalostí Jeho lékařství nám způsobeno.“ On je náš lékař. A proto tato bídná, malá, postižená dětskou obrnou žena, která se chce starat, o svého postiženého rakovinou umírajícího muže, ona může vstoupit do této sféry v přítomnosti Boží. Ona měla víru. A ona... Lékaři učinili vše, na co stačili, ale ona se přidržovala Božích pokynů a byla vysvobozena.

⁹⁴ Učedníci měli úplné vysvobození, naprosto úplné vysvobození. Proč? Protože byli úplně a naprosto naplněni Duchem svatým. Když jsi pouhým členem církve, podáním ruky pastorevi nebo... máš nějakou malou zkušenost poskakování, křičení, nebo mluvení v jazycích, nebo něco takového; a nadále setrvááš v lstivosti ve svém srdci, děláš podivné věci, lžeš, kouříš cigarety, jsi chlípny k ženám; zůstává tu něco, co se ještě nestalo. Něco není v pořádku. „Neboť kdo miluje svět a věci, které jsou na světě, v něm není láska Boží.“ Byli jste svedeni na scestí. „Po ovocích jejich poznáte je.“

⁹⁵ Všichni chceme být sjednoceni spolu s Duchem svatým. Každý člen by měl být sjednocen, jeden s druhým. Láska Boží je rozlita v našich srdcích skrze Ducha svatého. To nás očišťuje od všeliké nespravedlnosti. Jsme osvobozeni od věcí tohoto světa. Ježíš řekl: „Podle toho poznají, že jste mými učedníky, jestli máte lásku jeden k druhému.“ Jestliže jeden člen miluje druhého člena tak, že je hotov za něj i umřít.

⁹⁶ Jestliže začne jedna špatnost, ten vnější svět, některé ženy přijdou a řeknou: „Nu, hele, miláčku. Bylo by pro tebe lépe, kdybys učinil *to*, *ono*, nosil *tohle* nebo učinil *tohle* nebo *tamto*, a nechal být tu bandu holly rollers,“ a tak dále.

⁹⁷ Jsme tak sjednoceni s Bohem! Řeknete: „Nu, bratře Branhame, to je náramné pokušení.“ Ale Kristus za tím účelem umřel. Dábel je poražen. Chceme mít úplné vysvobození. Chceme mít církev, která je čistá a bezúhonná a neposkvřená a umytá Krví Beránkovou a naplněná Duchem svatým, činící zázraky a divy. (Prázdné místo na pásku. - vyd.)... úplně vysvobodil každého. (Prázdné místo na pásku. - vyd.)

⁹⁸ Drahý Bože, Ty nepřijmeš tyto věci, dokud nejsou úplně vysvobozeny. Nemůžeš přijmout oběť na které je nějaká vada. Nikdy nemůžeš přijmout modlitbu, za kterou se nachází hřích v životě dotyčné osoby. Nemůžeš to učinit, Pane. Nejednal jsi takto v minulosti a nemůžeš takto jednat i dnes. Ale oběť musí být bezvadná. Pane Bože, když se nyní klademe na oltář, jakožto obětovaný život, vezmi od nás, Pane každou poskrvnu hříchu. Uplně kladu svou duši a své tělo a svou sílu, své úsilí spolu s tímto sborem dnes ráno, na oltář. Očisti nás svou Krví, a odpusť nám všechen hřích, kterého jsme se dopustili. A nechť veliký Duch svatý bohatě přebývá v nás, a Jeho Přítomnost jde spolu s námi dnes ráno z této modlitebny, abychom si uvnitř byli jistí tím, že nám odpustil. A potom naší modlitbou bude: „A odpusť nám viny naše, jakož i my odpouštíme viníkům našim.“ Dej nám to, Pane.

⁹⁹ Bud' blízko nás, požehnej a ostríhej nás, dokud se znovu nesejdeme na večerní bohoslužbě. Dejž, abychom přišli s čistýma rukama a čistým srdcem, aby ses od nás neodvrátil, neboť jsme žádostiví úplného a naprostého vysvobození ode všeho, Pane, co by nám překáželo v tom, abychom byli světlem světa; svíce, která je na hoře, nikoliv pod kbelíkem, ale svíce která je na hoře, která dává světlo, aby vedla lidské nohy správným směrem. Dej to, Otče. Prosíme ve jménu Ježíše, a pro Jeho slávu. Amen.

¹⁰⁰ Chtěl bych nyní požádat Doce... Tuším, že je tam vzadu, nebo někoho z přítomných Diakonů. Sbor si to může přecíst, Doci, pojd' a dej to na nástěnku, aby to sbor mohl vidět, až bude odcházet. A bratr Collins, pokud je zde... Je bratr Collins zde? Dej mu ten druhý.

¹⁰¹ V pořádku, příteli, a uvidíme co... (Bratr Branham udělal přestávku a tiše čte nějakou poznámku - vyd.) Někdo si přeje pohovor. Tomu chceme vždy vyhovět. Jsme rádi.

A mám tyto pohovory. Vidíte, je zapotřebí pouze vytočit naše číslo. Doma máme tolik starostí, církev to ví. Jedná se o příchozí. Církev to dobře ví. Měl by se dát takový kousek... postarám se o to, aby to bylo umístěno zde v modlitebně kvůli příchozím. Vidíte, je jich tolik, že se o vše nemůžeme postarat, pouze tak jak jsou v pořadí. Vidíte? A my... Jestliže jen vytočíte Butler 2-1-5-1-9, Butler. A každý z členů, který spatří někoho, kdo by si to přál, jsem rád pokaždé, když se mohu uvidět s lidmi. Ale máme v tom určitý řád. Několik je právě pozváno, několik, vidíte. A proto přicházíme jeden po druhém, tak jak přicházíme. Potom zde máme... Kdysi jsme měli, dělali jsme to tak namátkově, jak to šlo, přeskakovali jsme, skákali, lidé odcházeli domů

zklamání, a tak dále. Nyní máme všechno uspořádáno. A o tom bychom si nyní chtěli něco říci, vidíte, všechno dokonale uspořádat.

A budu rád, když se setkám s touto milou společností, pokud jen zazvoní na Butler 2-15-19 (1-5-1-9) a pan Mercier nebo pan Goad, některý z nich odpoví na telefonický dotaz, a řekne vám přesně, kdy se bude konat schůzka. Máme tam místo s klimatizací, a rád tam přijmu lidi a budu se za ně modlit. S radostí to učiníme.

¹⁰² A nyní důvod, proč nepřicházím do modlitebny, lidé si myslí, že se lidem vyhýbám. Snažím se jednat podle řádu. Vidíte? Takto chci právě jednat, bez ohledu na osobu. Každá osoba, jeden každý, všude, vždy, vidíte; barva, vyznání víry, to s tím nemá nic společného. Přicházíme tam přímo a setkáváme se s lidmi. A jestliže jsou v nouzi, setrváváme před Bohem, dokud to není vyřešeno. Jestliže si přejí dozvědět něco o shromážděních, samozřejmě, postaráme se o to, a splníme to. Je to pouze vedení Duchem svatým. A to je... Tímto způsobem si myslím, že to je spravedlivé, a všichni jsou si rovni. A proto, nebereme zřetel na osoby, zřetel.

¹⁰³ Přišel sem někdo dnes ráno za tím účelem, abychom se za něj modlili? V pořádku. Není zde nikdo.

Tak tedy zazpívejme nějakou hezkou písničku k počtě. Co bychom mohli dnes ráno zazpívat? „Co mne očisťuje z hříchů?“ Znáš ji, Tedy? „Nic, krom Krve Ježíše.“ Co může...

(Sestra z obecenství vypravuje o jisté paní, která je velice nemocná - vyd.) V pořádku, příteli. Chcete, abychom se za ni modlili nyní?

Budu se modlit za tuto ženu. Položte ruce na tuto ženu zde. Skloníte své hlavy spolu se mnou, a potom tiše... (Bratr Branham se vzdaluje od mikrofonu z pódia - vyd.)

¹⁰⁴ Drahý Bože, je zde paní, která je velice nemocná. Naše sestra vystavila dokonce své tělo vůči rakovině někoho jiného, postavila se v trhlíně pro druhé. Ale Ty ji z toho vysvoboď, Pane, před několika dny, kdy tyto věci byly oznámeny. Nechť se o tom přesvědčí sama, Pane, pozná, že to pochází od Tebe. Kladu své ruce na ni, a vyprošuji milosrdenství pro tu další ženu, kterou zde zastupuje. Nechť milost Boží, síla Ducha svatého... Jestliže je nějaká špatnost v našich srdcích, Pane, zjev nám to nejdříve, a my půjdeme a dáme to do pořádku. Potom budeme vědět, že jsme našli přízeň u Boha, že máme pokoj s Bohem, že máme, zač prosíme, neboť nás nic nepotupuje. Dej to, Pane. Ve jménu Ježíše prosím. Amen.

V pořádku. (Bratr Branham se vrací na pódium - vyd.)

*Co jen může smýt můj hřích?
Nic krom Krve Ježíšovy,
Co mne může uzdravit?
Nic krom Krve Ježíšovy.
Ó, vzácný spásný proud,
nad sníh mne čistí on,
Žádný jiný zdroj.
Nic krom Krve Ježíšovy.*

¹⁰⁵ Kolik z vás pocituje, že všechny vaše hříchy jsou pod Krví? Zpívejme to nyní a pozdvihněme své ruce.

*Co jen může smýt můj hřích?
Nic krom Krve Ježíšovy,
co mne může uzdravit?
Nic krom Krve Ježíšovy.*

Nyní když spustíme své ruce, podejme si ruce s těmi kolem nás.

Vzácný spásný proud...

Opakujme to.

*... sníh mne čistí on, žádný jiný zdroj.
Nic krom Krve Ježíšovy.*

Milujete Jej? (Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.) Amen.

*Ó, miluji Ježíše,
ó, miluji Je-...*

Zůstávejme nyní v tom. Nechť se každý přidrží Boha.

*Jak miluji Ježíše, neboť
On dřív miloval mne.
Nikdy neopustím...*

